

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Sötét színek.

Zombor, 1898. január 13.

Helybeli lapársunk mai számában egy cikk jelent meg, a mely városunk adminisztrációjának képét rendkívüli sötét színekkel festi meg. Mintha csak a világ legnagyobb pessimistája fogta volna a kezébe a tollat, hogy elpanaszolja alaptalan keserveit.

Feltétlenül öröndetes és nagyon is kívánatos dolog, ha a polgárság s a polgárság élén a sajtó organumai kellő éberséggel és figyelemmel kísérik a városnak ügyeit; ha ellenőrzik azoknak működését, a kik az irántuk megnyilatkozott bizalom folytán a város adminisztrálására, vagyónának s jövedelmeinek kezelésére és kulturális haladásának előmozdítására vannak hivatva. Ez az érdeklődés, hogy úgy mondjam, ellenőrzés édes mindnyájunk közös érdeke és joga.

Mi magunk is minden arra való alkalommal megtettük a megjegyzéseinket. Szigoruan és kellő tárgyilagossággal. Minden más tekintet nélkül.

Nem egyszer hangsúlyoztuk, hogy városunk haladása nem mindenben tart lépést a többi, nagyobb vidéki városok haladásával s hogy köztisztviselési, közérkölcsei és közegészségügyi tekintetben sok a kívánni való; hogy járdáink rosszak, hogy a világitás hiányos; hangsúlyoztuk a csatornázás szükségességét és még sok más hasznos dolgot.

De hát ki tehet róla? Alig valósul meg valami. Tervezünk, tervezzük s a mikor arról van szó, hogy egyik-másik tervet megvalósítsuk, úgy visszatart bennünket az, hogy szegények vagyunk, nincs pénzünk. A városi pótdadó így is 50%. Ha tehát számítás nélkül nagyobb alkotásokat létesítenénk, akkor a polgárság volna szerfelett megterhelve. Csak anyagi erőnkhez mérten lehet előre haladnunk. Úgy látszik, ez a mértékadó köröknek s a többségnek politikája. A ki nem helyesli, az kérdezze meg a polgárok bármelyikét, hogy hajlandó-e még vagy 50% városi adót fizetni.

Első sorban ezt a körülményt szíveleje meg lapársunk cikkirója. A szegénység az első és legfőbb hibánk; ha a városnak volna 40,000 hold földje, majd másként lehetne most képet festeni. Hogy nincs villany, nincs aszfalt, hogy nincs nivellirozva és hogy sok egyéb nincs, az mind első sorban azért nincs, mert pénz nincs.

Igaza van a cikkirónak. Százszázokról van szó, tehát nagyon komoly vállalkozásokról. Ezért a város polgársága csak köszönettel tartozik az intéző köröknek, hogy teljes lelkiismeretességgel és megfontolással jártak és járnak el. Hiszen ha ezeknél a vállalkozásoknál könnyelműséget tanusítanának, úgy a város könnyen a tönk szélére juthatna.

Az azonban természetes, hogy a jelenlegi állapotban, valamint minden körülmények között a közigazgatás minden ágazatában megkövetelhetjük a kellő rendet.

Mi nem vagyunk optimisták. Meglátunk minden hiányt, de rosszat nem tételezünk azért fel. Hiszen azt is el kell ismernünk, hogy a város tisztviselői nincsenek sem túlságosan dotálva, sem túlságosan nagy számban s dacára ennek teljes odaadással és buzgósággal szolgálják a közjót és városunk érdekeit.

Úgy vázlatosan, hozzávetőleg ilyen képet festünk mi. Rózsaszínnel festünk még valamit a képen. Bizva az intéző köröknek mindenkor tapasztalt jóakarataiban s a tisztviselők buzgóságában, reméljük, hogy az apróbb hiányok, pótolva lesznek s hogy megvalósulnak majd a fent jelzett tervek is a polgárság nagyobb megterhelése nélkül.

Lapársunk cikkirója a mi élethű vázlatunkkal szemben a többek között ilyen színekkel festi a képet:

A cikk elején Ibsen „Kisértetek” c. darabjára hivatkozva így ír:

„A Kisértetek motívumai vonulnak át Zombor életén is. Vészteljes hatalmak martalékai vagyunk mi is elődeink bűnei miatt. Mikor fogunk a pótdadó elévülése által okozott bajokból kilábalni? Soha. Ki fog bennünket a köztisztviselés és a közegészség hinárjaiból kimenteni? Senki. Vannak óvszereink, ellátnak bennünket is jó tanácsokkal, de mikor már alig van menekvés számunkra.”

Majd így folytatja:

„Szerencsére kezdjük belátni, hogy a mi városunk sem szolgálhat örökké: tehetségtelen, ügyefogyott egyéniségek lennének. Érezzük, hogy a városi javadalmak sem lehetnek folyton olyan konczok, amelyeket ocsmány kortesszolgálatok jutalmazására szabad odadobogatni.”

Aztán így ír:

„Igen: a városházán kisértetek járnak. Az urak szintelen ajkakkal, beesett szemekkel járnak a folyosókon. Minden pillanatban más és más kisértet jelenik meg lelki szemeik előtt. A kötelességszegés csontos kimérája, a hivatali visszahagyó alakja, a tunyaság sárga képű réme, a könnyelműség szörös ábrázataja, mint a füstfellegek a viharban, úgy követik egymást. A közeli restauráció lélekharangja csilingel a levegőben. Elérkezett a leszámolás órája.

Az Isten meg fogja menteni a várost a gonoszoktól.”

Aztán mintegy figyelmezteti azokat a keveseket, a kik a cikket elolvassák, hogy a restauráció közeledik. Itt van a leszámolás. Felhív arra, hogy ne válasszunk többé alkalmatlan egyéneket.

A választásra nézve így biztat:

„Csakis tisztességes, mocskotalan jellemű emberekre bízhatjuk azokat a pénzeket, a melyeket jövőnk, boldogulásunk megalapítására szántunk.”

És végül így fejezi be a cikket:

„Ezer szerencséje a városnak, hogy van ellenzéke. A kritika lángpallosával fogja ez a méltatlanokat lehetetlenné tenni.”

Ha valaki ezeket az alaptalan vádakát, rágalmakat, az igazságnak meg nem felelő gyanúsításokat elolvassa, úgy azt képzeli majd, hogy Zombor városának minden tisztviselője nem a közérdek, hanem magánérdeke szempontjából vállalta el hivatalát, már pedig eltekintve kisebb-szerű hibáktól, kétségtelen az, hogy eme város tisztikara a legnagyobb odaadás, szorgalom és jóakarattal vezérelve törekedett és törekszik hivatali állásával járó kötelemének eleget tenni és legjobb hite és meggyőződése szerint a közügyet előmozdítani; ép azért mi felette csodálkozunk, hogy akadhat olyan ember, aki egy város tisztviselői karáról és intéző köreiből így hangon beszél. Mi nem palástolunk sohasem bűnt vagy visszaélést, hisz hivatásunk ezeknek üldözése, és akkor, ha ily esetek előfordulnának, mi lennénk az első, kik ezeknek megtorlását óhajtánók, de mindenestre ott is a nemes, higgadt és tárgyilagos gondolkozásmód vezérelne, mit pedig a hivatkozott cikk írója aligha mondhat magáról.

A cikknek befejező s fentebb idézett két sora azt mondja: „az ellenzék majd elvégzi a

A „BÁCSKA” tárcája.

Egy dalárdához.

— A bezdáni dalárda elsőéves évfordulója alkalmából, a zombori kaszinó dalárdának ajánlva, írta a bezdáni dalárda karmestere. —

Fünn a bérletlen merészen
Árnyas, lombos tölgy virul.
Viharrázta ágairól,
Egy szerény makkocskó hull.

Arra menők megrugdossák,
Megrágná a kis egér.
Jön a vakond, földbe túrja,
De a kis makk tovább él.

Tovább él a termő földben.
Áldást osztó langy eső
Hull az égből s leszárvog,
A kis makkból fácska nő.

Hejh! de alig dugja fejét
Félve a világba ki.
Mérgecs gomba s minden giz-gaz
Irgykedve megy neki.

Csalán csipi, gaz gúnyolja,
Ráfut szederinda ág.
Pásztorember belebotlik
Megrágná és reá hág.

De a fácska föl sem veszi,
Ős anyjához hű marad.
Bátran megküz minden vésszel
S nő a lombos tölgy alatt.

S midőn első levelkét
A langy tavasz kibozá,
Észreveszi az öreg tölgy,
Jószívűen néz le rá.

Mint jó anya ápolgatja,
Dédelgeti kisdédét:
Mégvédi a tölgy a fácskát
S biztosítja életét.

Ti vagytok a bérci tölgyfa,
A kis fácska mi vagyunk.
Mi — kik talán Néklítetek
Mindig kicsik maradunk.

Bátorságot, összetartást,
Honnand vett e kis sereg?
Dalt szeretni, dalnak élni
Töletek tanulta meg.

Töletek, kik készségesen
Nyujtotok testvér-kezet.
Kikhez örök hálával köt
Az édes emlékezet.

Multra nem bivatkozhatunk,
Nem értünk még nagy időt,
De egy rövid év alatt is
A kis fácska nagyra nőtt.

Lombja első susogásán
Szívét hála tölti el,
Boldogsága olyan teljes,
Nem cserélne senkivel!

Boldogsága tudatában
Hálás szívvél néz reád
Erős tölgy! ki e kis fácskát
Oly hű kézzel ápolád.

Koszorúzza dicsőséged
Még számos negyed század,
Szeressenek! Mint szereted
Dalban édes Hazádat!

Adja Isten, hogy e fácska
Félszázados ünneped,
Mint már huszonöt éves fa,
Ujra veled tölje meg!

KÁNAÁN.

Írta: Kiss Béla.

A halál beleavatkozott Soós Mihály földi dolgaiba.
Ez a beavatkozás történhetett volna másképen is, ha t.
i. a halál így szólt volna Soós Mihályhoz:

— No édes fiam, Mihály, te csak pipázzál itt az
ambitus alatt a hűvösön, majd én kézrekeritem helyetted
a Rücskös Janesi bandáját.

Azonban az öreg kaszás nem szólt semmit, hanem
nyilván így gondolkozott magában:

— Ez a vén gonosz már innen-onnan 60 éve lopja
a napot itt a siralom völgyében. Az istentelen egyebet
sem tesz, mint pipázik és káromkodik. De még mennyit
káromkodik. Három angyal alig győzi elkönyvelni a
bűneit. Eddig csak azt vártam, hogy elfogja Rücsköséket.
Hadd legyen neki ez az egy érdeme, mivel a másvilágon
dicsékedhetik. De erre ugyan várhatnék az itéletnapig.
Az ő gondja most már, hogy miképen számol be.

Egy napon Soós Mihályt a tajtékpipája mellett
elertülve találták az ambitus alatt a földön. Mire észre-
vették, a pipa is, meg Soós Mihály is hideg volt már.
Mindenki sajnálkozott a csendbiztos halálán, még Rücs-
kös Janesi bandájában is általános volt a részvétlenség.
A haramiák bus pofával hallgatták, mikor a vezérük
emlékbeszédet tartott a megboldogult fölött.

— Hej gyerekek, a rézangyalát ennek a huncut
világnak, hát csak meghalt a csendbiztosunk. Kár az
istenadtaért, jó ember volt, a ki más szegényt is élni
hagyott.

Midőn az öreg Soóst elkvártélyozták, egyetlen s
egyenesen leszámazott örököse, Titusz fia — ki a vár-
megyén iktató volt — bozzafogott a hagyatékot ren-
dezni. Hamar elkészült vele. Az egész ingó-bingóság
állt pedig a következő dolgokból:

Burkus, egy husz markos szűrke ló és annak a
stafingja, egy karabély, egy revolver, egy karikás
ostor, három tajtékpipa, két uj és hét ócska dohány-
zacskó, négy kiló vágatlan szűzdohány, egy-két rozoga
butor, néhány ruhadarab, egy csomó irat és készpénzben
1 fnt 33 kr.

Ezek képezték a cselekvő állapotot. Ezzel szemben
volt 5 fnt 46 kr adósság a Szinyó korcsmárosnál, mint
szenvető állapot.

Soós Titusz igen praktikus fiatal ember lévén,
először a Burkuson akart tuladni. Ez azonban nem
ment olyan könnyen, mint gondolta. Burkus ugyanis az

tisztítás munkáját. Ismét a politika! Hát minek a városi ügyekben a politika? Hányszor említették épen az ellenzékiek azt, hogy városi ügyekbe ne vigyük bele a politikát és mi is erre az álláspontra helyezkedünk, a város ügyeit vegyük ki a politikából, ne vezéreljen bennünket egyikünk-másikunknak a pártállása, hanem vezéreljen egyedül és kizárólag a közjó és közérdek előmozdítása; ha ily célból írta, ily irányban értelmezte cikkirő fenti sorait, ugy ezen álláspontot mi is elfogadjuk és azt kívánjuk, hogy minden egyes állás arra termett és a viszonyokkal ismerős, megfelelő személy által töltessék be, de ebből mi a jelenlegi tisztviselőkre nem alkalmazhatjuk Ibsen „Kisér-tetek” című darabjának „a modern átöröklés teoriájának glóriáját”, mivel ha tisztelt lapársunk ezen mederben folytatná tárgyilagos fejtegetéseit, miket hosszabb idő óta voltunk oly szerencsések hasábjairól nélkülözni, ugy ez csakis amaz aggodalmunknak nyujtana teret, hogy ép lapársunknak stýlusa és modorára vonatkozólag kellene az átöröklés teoriájától félni.

A katolikus autonómia. A belügyi politika széleskörűjében alkalmasnak látszott az idő arra, hogy a katolikus autonómia rendezése ügyében választott 27 tagu bizottság megtartsa értekezletét. E hó 11-én tíz órára hívták össze ezt az értekezletet a főrendiházba. Az értekezletre meg is jelentek a következő tagok: Hornig Károly püspök, Ivánkovics János püspök, Vajda János apát, Rajner Lajos dr., Molnár János apát, Karsch és Répássy György, továbbá Zichy Nándor gróf, Eszterházy Miklós Móríc gróf, Györfly Gyula, Hortoványi József, Horványi Gyula, Marsovszky Endre, Mócsy Antal, Pásztelyi Jenő, Rakovszky István, Sággy Gyula, Ugron Gábor és Timon Akos. Samassa József, ki pár nap óta influenzában szenved, kimentette elmaradását, ugyszintén Steiner Fülöp püspök. Mig azonban a tagok a tanácskozára készen megjelentek, Szápary Gyula gróf elnök nem jöhetett el, mert beteg nejét (ki Taksonyban fekszik) nem hagyhatta el, holott pár nap előtt még azt hitte, hogy néhány órára eljöhét mellőle a fővárosba. Zichy Nándor gróf ezt a körülményt bejelentette a bizottságnak és ajánlotta, hogy az elnök akadályoztatása miatt a tanácskozást bizonytalan időig halasztásuk el. Az értekezlet hozzá is járult ahhoz, hogy a tanácskozást csak akkor tartásuk meg, ha az elnök az értekezlet vezetésére képes lesz. Az értekezleten megjelent tagok közt kiosztották a kormányának az autonómia rendezése ügyében kiadott memorandumát. Efelől a jelenlévők kevés ideig még magán diskurzust folytattak s aztán eloszlottak azzal a megállapodással, hogy az elnöknek a meghívóját várják be.

Fiume.

Zombor, 1898. január 13.

Fiume, a melyet Magyarország annyi szeretettel dédelget, csak félszékeldik. Ismerjük az előzményeket, a melyek ott történtek. Azt hittük, hogy most már majd vége lesz minden haszontalan erőlködésnek. De nem úgy történt!

A derék reprezentanza mindinkább beleéli magát a gondolatba, hogy ő színház, a hol a közönség mulattatására vidám és kevésbé vidám darabokat adnak, s a hol a karzat tapsol vagy püsszeg.

A derék karzat a napokban tapsolt Mayländernek, az újra megválasztott podesztának. Mért tapsolt? Mert a polgármester ur vonakodott le-

tenni a hivatalos esküt. Ő bizony nem fogad engedelmességet és hűséget a magyar törvényeknek! A magyar törvénynek nincs polgárjoga Fiumében s bár a korona és a nemzeti képviselő nevében jó: a fiumei városházába bizony be nem eresztik.

A kis agyafurt Mayländer ime hogy magára tudja vonni ismét a közfigyelmet. Ma mindenki róla beszél, a ki neki szegzi nádból készült dárdácskáját a magyar törvényeknek. S ha azt hiszi, mikor pózol, hogy a magyar törvény ereje nem lép keresztül rajta. Pedig — legyen nyugodt — keresztül lép rajta is, társain is, a kiváló hajósokon, halászon és rizshántolókon. S ha a képviselőtestület, élő torlasz gyanánt mered Magyarországgal szemben, hát a torlaszt egyszerűen eltüntet, elhordja egy erős kéz: a reprezentanzát a miniszterelnök, bizonytalan időre felfüggesztette. A boltot becsukták egy ideig.

A játék-szünet rövid ideig tart, a fiumeiek abban reménykednek. Pedig ez az, a miben csalódnak. A felfüggesztés tartama hosszabb lesz a képviselőtestület mekkaságánál és tul fogja élni hazafiatalan ellenszegülését a magyar törvények érvénye ellen.

Rendezett államban sem kis dolog felmondani az engedelmességet. Hátha még egy város kupak-tanácsa mondja fel! Szomorú következményei lehetnek e vitékedésnek, mert a nemzet türelme fogytán van.

Nagy felelősséget vállalt magára a podeszta, mikor a nyílt ellenszegülésnek vezetés útjára lépett. A karzat tapsai, a melyek fülét oly édesen csiklandozták, végleg el fognak hangzani. A népszerűségnek frissen szerzett aranyozását is elköptatja az idő. Nem marad meg egyéb a szorongásnak kellemetlen érzésénél.

És mivel indokolta meg Mayländer ur kemény elhatározását? Micsoda alapon tagadta meg a hűségesküt a magyar törvényektől? Hogy azokhoz nem járult hozzá a reprezentanza.

Hát nem elég az, hogy hozzájárult a korona s a nemzet képviselője? A fiumei képviselőtestület talán törvényhozási jogokat vindikál magának. Sőt annál is többet: azt a hallatlan jogot, hogy a miben az ország két alkotmányos tényezője megegyezik, azt joga van felülbírálni és felülvizsgálni, nem az Uristennek, hanem egy községi képviselőnek?

Ha ez nem nagyzási hóbort; ha ez az nem gyógyíthatatlan rögeszme, akkor semmi sem az.

S a podeszta komolyan hiszi, hogy e nagyszerű ötletéért barátai részéről a dicsőség koszoruját, ellenségei részéről pedig a politikai vértanúság töviskoszoruját teszik fejére. Pedig inkább „turbánt”, a mely műszó nagyon ismeretes a hidegvizel gyógyító szanatóriumok szótárában.

A magyar nemzet türelme hosszú, de ki vannak mérve végre is határai. És mindenki inkább követelheti a magyar nemzetől, hogy a hosszú béketűrés erényét gyakorolja, mint Fiume, a mely régtől fogva dédelgetett kedvence volt.

Jogoknak, anyagi javaknak, közintézményeknek, a sokat elnéző szeretetnek bőségszaruját öntöttük ki az „Adria gyöngy”-nek szép fejére. Mindenét a magyar nemzet jóindulatának köszöni,

a mije van. Ma meztláb, egy szál szoknyában, kócosan és dideregve járna, ha fel nem ruházta, ki nem műveli, ékszerekkel el nem halmozta Magyarországot.

S mi volt a hála? Az olasz ekszkuzivitásnak fentartása; az idegenkedés mesterséges ápolása; a magyar nemzet nyelvétől és kulturájától való ösztönszerű borzadózás.

És most, mindezek tetejébe, még törvényeinknek is ellene szegül? Azt nem teheti büntetlenül sem ő, sem más.

A magyar nemzet törvénye szent. Ezt a törvényt mind magunk megtartjuk, mind másokkal megtartatjuk.

Ujdonságok.

Kinevezés. Karácson Gyula, vármegyei alispán, mint az apatin-monostorszeghi armentesítő társulat miniszteri biztosa Zottományi Mihály, vármegyei tb. főszámvevőt nevezett társulathoz 300 frt évi tiszteletdíjjal pénztárnokká nevezte ki.

Kinevezés. A földmívelésügyi m. kir. miniszter Lányi Gyulát az apatini erdőhivatalhoz gyakornokká nevezte ki.

Hírek az ügyvédi kamarából. A szabadkai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. Szilágyi Ferenc ügyvéd székhelyét O-Becseről Ujverbászra, a kamara területén belül, tette át, továbbá, hogy dr. Fischhof Zsigmond ügyvédet Baja s dr. Csanscher Jakab és dr. Tary György ügyvédek Szabadka székhelyre, az ügyvédekről vezetett lajstromába folytatól foglvetta. A szabadkai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Rezsnyai János zombori lakos ügyvédet, saját kérelmére, az ügyvédekről vezetett lajstromából törölte. A szabadkai ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhírré teszi, hogy Eimann László palánkai lakos ügyvédet, az 1887. évi 28. t. c. 4. §-ának a) és b) pontja szerint az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztette.

Előjárók választása. Parabutyon községi bírónak Knarr György, esküdté Szingler József, adószedővé König Antal választottak meg.

Marhasó-árudák. Bács Szt-Tamason és Bács-Kulán marhasó-árudák állítatnak fel. A zombori pénzügyigazgatóság az árudák betöltése végett árlejtést hirdet. Az ajánlatok a szent-tamási árudára nézve 50 frt, a kulai árudára 120 frt biztosítékkal együtt február hó 12-ig terjesztendők be a zombori pénzügyigazgatósághoz.

Uj esküdt Kernyaján. Kernyaján Jauch Sebestyén esküdtnek felmentése folytán Schiachter Ádám választottak meg.

Elitölt igazgató. Bogdanovics György karlócai asztalosmester nemrég vezércikket irt az Ujvidéken megjelent Zasztavában a magyarság ellen. A szegeói esküdt-szék azért a napokban igazgatásért három hónapi állam-fogházra és kétszáz frt pénzbüntetést ítélt. Bogdanovics az ítéletben megnyugodott s mindjárt meg is kezdte fogságát.

Charusek Szabadkán. Charusek Rezső, a magyar sakkmester, mint az ottani sakkör vendége, a napokban Szabadkára jön. Néhány napi ott időzése alkalmával az ottani sakkörök erejét fogja próbára tenni. Különösen érdekes lesz, mikor nevezett mester többekkel egyszerre szimultán játszásban fog mérkőzni. A szabadkai Sakkör igazgató-tanácsa intézkedni fog, hogy ritka vendégét méltóan fogadhassa.

Válogatják a legények elejét. Ha kividul az idő, katonák is elindulnak kaszárnyáikból, mértékeikkel méregetvén a legények elejét, ki a szalma, ki a széna? Ki való katonának, ki nem? Bölelen megméri majd márciusban, mikor megkezdődik a sorozás. Ezt megelőzőleg a sorshuzás a fecske, mely jelenti, hogy a kik az 1877-ik évben születtek, mily sorozási szám alatt állanak a mérték alá? A sorshuzás a katonai ügyosztályban lesz megtartva.

egész vármegyében ismeretes volt arról, hogy igen következtes jellem. Voltak neki elvei, melyekhez erősen ragaszkodott. Többek között az is: „lassan járj, tovább érsz.”

Burkus ezzel a sztoikus magaviseletével csupán egy faluzó cserépedényes tetszését volt képes megünyerni, ki 30 frtért vette meg.

Soós Titusz a szürke árából csinos kis halotti tort rendezett a Fehér Hollóban, s hogy az gyászos jellegét mindvégig megtartsa, csakis szomorú nókat huzatott. Lassankint eladásra került minden. A hagyatékából nem maradt más, mint cselekvő állapotban: az iratesomó, szenvedő állapotban pedig az 5 frt 46 kr.

Mivel az iratesomóval az 5 frt 46 kr nem lehetett kiegyenlíteni, Soós Titusz ugy gondolta, hogy legjobb lesz ezt a kis tartozást átruházni a nagyharangra. Ez tudvaleg olyan jószívű, hogy mindenkinek az adósságát szívesen elvállalja.

Miután Soós Titusz az apai örökségnek szerencsésen a nyakára hágtott, egy unalmas estén rászánta magát, hogy az iratok atvizsgálja.

Mikor kibontotta a csomagot, fanyar képet vágott a megsárgult diógyöri paksaméták láttára. Hanem azért csakhamar meggyőződött arról, hogy a családi archívum eléggé érdekes dolgokat tartalmaz.

Talált pedig egy kutyabőrön — nagy függő pecséttel — 1595-ből Rudolf aláírásával valami latin szövegű okmányt.

Soós Titusz természete diákkorában sem igen vette be a latin nyelvet. Egyáltalában nem értette, hogy miért kelljen valamit latinra fordítania, amit magyarul is megmondhat az ember. Arra meg épen nem volt kíváncsi, amit a klasszikusok 2000 év előtt összeirtak.

Annyit azonban látott, hogy az az okmány egyik ósének, Stephanus Soósnak szövege. Azt is megértette, hogy mit tesz az predicatum és dominium. A többit aztán a saját eszével így gondolta el:

— Soós István Égvényesi nemesi előnevet és birtokot kapott Rudolf királytól.

Hanem azt már nem tudta kiokoskodni, hogy órát reperált-e a királynak, vagy törököt aprított? Saját hajlamairól ítélve, az utóbbit hitte.

Talált továbbá leveleket és egy gazdasági naplót.

Ebben a naplóban Soós Tamás azt jegyezte fel Égvényesről, hogy az valóságos Kánaán.

De mit ért mindez, ha ő annak a szép birtoknak csak a nevet örökölte. Nem minden irigység nélkül gondolt azokra a Soósokra, kiknek nem kellett sem csendbirtosoknak lenni, sem pedig a vármegyén az aktákat iktatni.

Soós Titusz mióta ezt a nevezetes fölfedezést tette, egyébre sem gondolt, csak arra a tejjel-mézszel folyó Kánaánra, ahol ősei valamikor hetedhét országra szóló dárídókat rendeztek.

Rá is jött hamarjában, hogy az ő elveszett Kánaánjuk nem lehet más, mint az az ezerholdas birtok, melynek ura Wilacek Szaniszló, az öreg morva.

Az öreg morvát jól ismerte, minden délután ott kalabriaszozott a Fehér Hollóban. A feleségéről és leányáról, a vöröshaju Tinikéről csak annyit tudott, hogy azok vasárnaponként elmennek templomba, télen járnak színházba és bába, köznapokon pedig otthon harisnyakötéssel szórakoznak.

Később megtudta, hogy Wilaceknek van még egy lánya, de az már férjvel van és az öregnek a morvaországi birtokán laknak.

Soós Titusz egyszer aztán gondolt nagyot és merészet és rátette legény életét. Azt gondolta ugyanis, ha József Rákhabnak segítségével bejuthatott az Igéret földére, mért ne bódíthatná ő is vissza Tinike segítségével Égvényest?

Innentől kezdve feltűnően sokat sétált Wilacekék utcájukban. Természetesen, ha Tinikét megpillantotta az ablakban, mindenképen igyekezett tudtára adni, hogy legkevésbé sem egészségi szempontból teszi ezeket a sétákat.

Mikor már eléggé magára vonta Tinike figyelmét, éjjeli zenét adott neki. Az öreg morva igen megbotránkozott azon, hogy álmából felmuzzikálták és elzavarta a bandát. De azért másnap Tinike hálásan mosolygott feléje.

A kis morva lány a nők leleményességével csakhamar alkalmat és módot talált arra, hogy Titusznak a közeledést megkönnyítse.

Egy vasárnap, midőn a templomból mentek haza, Tinike észrevette, hogy az ő lovagja követi. Semmi sem volt könnyebb, mint egy kis batisz zsebkendőt elveszíteni.

Soós Titusz tudta, hogy az a zsebkendő azért veszett el, hogy ő megtalálja.

A többi aztán magától ment.

A másik vasárnap már Soós Titusz megkérte Tinike kezét.

Tinike fülgel elpirult, az öreg morva pedig mosolygott és a fejével ütötte hozzá a taktust. Végre jó magyar dialektussal így szólt:

— Én nem bánok, ha Tinike akarod feleség lenni magának. De azt megmondok, hogy főd vagy piz nincs van neki. Egy sitying sem nem adni. Ért maga?

Soós Titusz sértődve utasította vissza azt a gyanut, mintha ő vagyont keresne. Magában azonban azt gondolta:

— Beszélj csak vén bolond, hiszen nem viszed el másvilágra az égvényesi birtokot.

Tinike beleegyezett a házasságba s így nem maradt más hátra, mint megtartani a kézfogót, aztán a menyegzőt.

Az esküvő szerencsésen megtörtént. Soós Titusz oly büszkén és diadalmasan vezette menyasszonyát a násznép élén, mint aki meg van arról győződve, hogy most tartja győzelmű bevonulását Kánaánba.

De otthon egy sürgöny elrontotta minden kedvét. Wilacek mikor elolvasta a végzetes sürgönyt, így szólt a fiatal párhoz:

— No tyerekék örülni, mert délutáni vonattal meggyünni papa és mama.

A boldog vőlegény nem tudta, hogy miféle papa és mama érkezik meg délután, akiknek örülni kelljen.

De az öreg morva felvilágosította, hogy Tinike szülei, az ő unokafivére Wilacek Szaniszló és felesége jönnek meg a délutáni vonattal. Mert Tinike nem az ő lánya, csak azért vette magához, mivel unokafivére nagyon szegény ember.

Soós Titusz ugy érezte, mintha a föld megmozdult volna lábai alatt. Az öreg morva az égvényesi birtokot, azt a tejjel-mézszel folyó Kánaánt rántotta ki a lábai alól.

Halál.

Alulírottak és ismerősök testvére és sógora, aki 13-án éjféli órákban 21 évesen elhunyt. Rókus sirke gesztelő szék előtt 9 óráig a Mindenható január hó 13-án szül. Pekán leánya. Öt anyja. Mag testvére. Pévits Sándor, József, sógor.

Pály.

tékben való az új pénzjegyek (post) A kereskedés az értékek vanuljon né lettségi fok kedvező kö és távirai zóművészet A pályázat igazgatóság jük, hogy a jelenleg f szoros nagy terjesztendő a nemzeti rajzát is ke túltűmött, a pályázatok tanácshoz 200 frt s a zebb álló

A sz.

tása. Össz csendőrség: tavaly elke a költségek számszaporí tehát erre a sáról eddig felel meg a szaporítás órsból, össz állapítva, a A legnagyobb kívül a szeg kerület lega

Bál.

folyó hó 8 bált rendez latak. Felü 60 kr, Dó Fekete Ján 40 kr, Rob frt, Roheim József 50 k sen 12 frt retlen adak 60 kr tiszt

Kar.

minap haz red mindenütt alatt már k val, ágync szerre neti A kocsi k parasztnem vgrebajt, dologba, az fával nek, verték, hog parasztnem elé vonuln vesztére, m

Futó.

napokban szigorú bu napi látva ugyanis utána szal félkapaszkó fával meg egyszerű l tatva huzta a kocsirol megállítani megmentet

Lóte.

közös had nagyobb n tendő, jó ságot meg bíró esikó részére a egyenesen mindazon t és azokat egyenesen loavató b származás születesi id folyó év j megjelölve utolsó post példányok április hó sítés a lo megküldbe bejelentés

Halálozás. Vették a következő gyászjelentést: Alulírottak a legmélyebb fájdalommal tudatják rokonaik- és ismerőseikkel szerettét férje, illetve jó atyja, fia, testvére és sógoruk Gombárovits István folyó évi január hó 13-án éjjeli 1 órakor, életének 45-ik, boldog házasságának 21-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó évi január hó 14-én délután 3 órakor fognak a gyászházban (bajai-ut 418. sz.) beszenteltetni és a szent Lukács sarkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig ugyan e hó 15-én délután 9 órakor fog a helybeli r. katolikus templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Zomborban, 1898. évi január hó 13. án. Béke hamvainak! Gombárovits Istvánné szül. Pekánovits Hermína, özvegye. Gombárovits Vilma, leánya. Öz. Gombárovits Pálné szül. Adam Antónia, anyja. Magyarits Mátyásné szül. Gombárovits Viktória, testvére. Pekánovits Imre, Pekánovits András, Pekánovits Sándor, Pekánovits Antal, Pekánovits Dániel, Ehrlich József, sógorai.

Pályázat postabélyegekre. A korona értékben való számítás kötelező életbeléptetése alkalmából az új pénzértéknek megfelelő postai és távirai értékek (postabélyeg) kibocsátása válik szükségessé. A kereskedelmiügyi miniszter súlyt helyezvén arra, hogy az értékek rajzban oly művészeti sajátosság nyilváníljon meg, a melyből a magyar képművészet fejlettségi fokára a postabélyeg világforgalma útján is kedvező következtetés legyen vonható: a m. kir. postai és távirai értékek képmintáját a m. országos képművészeti tanács útján nyilvános pályázatra bocsátja. A pályázat bővebbi feltételeit a m. kir. államnyomda igazgatósága (vár, Nándor-tér) közli, de itt is megemlítjük, hogy a bélyegrajz (fehér alapon, fekete tollrajzban) a jelenleg forgalomban lévő bélyegek méreteinek háromszoros nagyságában vagyis 55¹/₂—66 mm. méretben terjesztendő be. A rajznak a szükséges szövegben kívül a nemzeti jelleg feltüntetése a magyar korona biteles rajzát is kell tartalmaznia. A kép mintája nem lehet túltöltött, nehogy a postai felbélyegzést zavarja. A pályázatok folyó évi március 15-ig a képművészeti tanácshoz küldhetők be. Az elfogadott pályamű díja 200 frt s a használhatóság tekintetében hozzá legközelebb álló mű 100 frt.

A szegedkerületi csendőrség szaporítása. Országosan tudott dolog, hogy tervben van a csendőrség országos szaporítása és ezt a tervet még tavaly elkészítették, de mivel az államháztartási költségvetés a költségek teljes összegét nem lehetett fölvenni, a létszámszaporítást elhalasztották 1898 tavaszára. Most került tehát erre a sor májusban. Ami a csendőrség szaporításáról eddig nyilvánosságra jutott, az nem mindenben felel meg a valóságnak. A tényleg megállapított létszámszaporítás állni fog: 2 szárnyból, 4 szakaszból és 70 őrsből, összesen 400 emberrel. Nincs azonban még megállapítva, hogy mit kap ebből a szegedi csendőrkertlet. A legnagyobb szükség a nagyobb szaporításra kétségkívül a szegedi kerületnek van és így jobb esetben a kerület legalább is 200 emberre számíthat az új létszámból.

Bál Doroszlón. A bács-doroszlói polgári kaszinó folyó hó 8-án saját könyvtára javára kintinóen sikerült bált rendezett. A jelen voltak a reggeli órákig elmulattak. Felülfizettek: Bartal István 40 kr., Babos Imre 60 kr., Diósi Imre 1 frt, Kovalszky Vladimír 40 kr., Fekete János 2 frt, Lositz Sándor 1 frt, N. N. 1 frt 40 kr., Robicsék Ferenc 1 frt 40 kr., Robicsék Izidor 1 frt, Robeim Ignác 1 frt, Tirovátz György 50 kr., Völgyi József 50 kr. és dr. Wilhelm Ignác 1 frt 40 kr. Összesen 12 frt 60 kr. A könyvtár javára ezen felül ismeretlen adakozó 2 frtot adott. A könyvtár javára 16 frt 60 kr tiszta jövedelem maradt.

Kardos asszonyok. Szántova községben a minap házról-házra járt foglalni az adóvégrehajtó, még pedig rendőri fedezet mellett. A dolog könnyen ment, mindenütt csak az asszony nép volt otthon. Alig egy óra alatt már két kocsi telt meg az adóban lefoglalt holmival, ágyneművel, butorral s háziesszékkel, mikor egyszerre nem várt incidens zavarta meg a hivatalos aktust. A kocsi körül ugyanis összecsdült mintegy 30—40 parasztnyecske s újra hazahordták a holmit. Mikor a végrehajtó, meg a rendőrök bele akartak avatkozni a dologba, az asszonyok ki sóprével, ki meg bottal, sódró-fával neki mentek a hivatalos embereknek s úgy megverték, hogy azok véres fejjel menekültek a faluból. A parasztnyecskek ezután éktelen lármával a község háza elé vonultak, hol a kisbíró csillapítani akarta őket, de vesztére, mert őt is elverték. Azután hazamentek.

Futó tűz. Valóságos tűzszlop futott végig a napokban városunkban a Deák-Ferenc-köruton. Pajkos, szigorú büntetésre méltó inasok rendezték a nem minden nap látványt. Egy szalmával megrakott szekér haladt ugyanis a köruton. Pár gyerek — szokás szerint — utána szaladt a kocsinak, hogy — ha lehet — hátul felkapaszkodják. Egyiknek ördögi ötlete támadt. Gyufával meggyújtotta a szalmát. A szalma természetesen egyszerre lángot vetett. A lovak megbokrosodtak s vágatva húzták maguk után a futó tüzet. A kocsi leugorva a kocsirol, az arra haladókkal sikerült neki a lovakat megállítani. A szalma teljesen elégett, a kocsi azonban megmentették. A lovaknak nem történt bajuk.

Lótenyésztők figyelmébe. A cs. és királyi közös hadügyminiszterium folyó év április hó végével nagyobb mennyiségű a folyó év tavaszán 3 évet betöltendő, jól kifejlesztett, nemes küllemű, 158 cm. magasságot meghaladó, nemes származású és jó mozgással bíró csikót szándékozáva a cs. és kir. csikótelepek részére a cs. és kir. állandó lovató bizottságok által egyenesen a tenyésztőktől megvásároltatni. Felhívatnak mindazon tenyésztők, kik ilyen csikók birtokában vannak és azokat eladni óhajtják, hogy ebbeli ajánlataikat egyenesen a Szegeden székelő II. számú cs. és kir. lovató bizottsághoz az eladandó csikó vagy csikók származásának, nemének, magasságának, színének és születési idejének világos megjelölése mellett legkésőbb folyó év január hó 31-ig írásban jelentsék be; pontosan megjelölve vármegyét, községet (vasuti állomás) és utolsó postát a célból, hogy a megvásárlásra följáró példányok megtekintésének idejéről — a mi körülbelül április hó végén fog történni — és helyéről szóló értesítés a lovató bizottság által érdekelteknek idejében megküldhető legyen. Csak a kívánt adatokat tartalmazó bejelentés fog figyelembe vétetni.

Eljegyzés. Kriszhaber László budapesti nagykereskedő e hó 9-én fényes ünnepélyesség mellett eljegyezte dr. Neugebauer Dávid, Uj-Szivac község közszerzetben álló orvosának leányát, Rózsa kisasszonyt.

Halálozás Magyarországon. Országunkban évenként körülbelül 450,000 ember hal meg, úgy, hogy minden 1000 lélekre esik 29 halálozás. Hogy más államokban mily kedvezőbbek a közegészségi viszonyok, kitűnik abból is, hogy Ausztriában 1000 ember közül 27, Angliában 16 ember hal meg. Hogy pedig a közegészségi viszonyok nálunk évről-évre javulnak, kitűnik abból, hogy 1880-ban 1000 ember közül 37, 1892-ben 32, 1893-ban 30, 1895-ben 29 és 1897-ben már csak 28 halálozott el.

Letartóztatott szédelő. Balla István keceli lakos elrándult Szabadkára. Végig járt néhány utcát, bement minden házba s ajánlotta kintinó sajtótermésű borait s sokan akadtak, kik beugorva kifizettek néhány forint előleget. A rendőrség tudomást szerzett Balla manipulációjáról és értesítvén, hogy Balla semmi birtokában sincs s célja csak néhány forintot összeszedni, letartóztatták őt.

Betörés. Ujvidéken Sztójkovits Száva szatócs üzletébe e hó 7-én reggeli 4 órakor ismeretlen tettes betört s a kis pénztárból 25 frtot elvitte. A hátrahagyott nyomokból megállapította a rendőrség, hogy a tettes az ablakot törte be s úgy hatolt be az üzletbe. Különös a dologban az, hogy mikor már az ablakon visszamászott, az üzlet tulajdonosa észrevette s üzőbe is vette, de sikerült a tettesnek elillanni. Sztójkovits csak annyit jegyzett meg, hogy egy nyulánk fiatal ember volt a tettes s képe vértett. A rendőrség nyomozza.

Megmentett csecsemő. Rác Rózi nevezetű zentai hajadon cselédleány f. hó 8-án hajnali 4 órakor szolgálatadójá lakásán egy leánygyermeknek adott életet s hogy szegényét elitkolja, megszült gyermekét a pócegödörbe dobta. A háziak hamarjában tudomására jutottak a dolognak s még idejében kiemelték a gyermeket a gödörből. Orvosrendőri intézkedésből az anyát gyermekével együtt kórházba szállították s ott ápolás alá vették. A kórházi orvos véleménye szerint Rác Rózi gyenge elméjű s így tettét nem gyilkossági szándékból, hanem elmebeli fogatkozásból követte el.

Üjlesztendő Kinában. Az idén január 22-ére esik a kínaiak újévnája. Ezen a napon azonban véletlenül napfogyatkozás lesz, ami a copfosok szerint nagy szerencsétlenség, mert Kína rettegett heraldikus állata, a sárkány, ilyenkor adáz harcot vi a napistennel, akitől el akarja ragadni aranyos fénygolyóját, hogy azzal a földet izekre zuzza szét. A mandarinok, akik igen jól ismerik a kapzsi rótszörű barbárok (a németek) Kínára sóvárgó terveit, a napfogyatkozásban rossz óment látnak, amely a mennyei birodalom további bajait jelenti. Talán nem tévednek ezuntal...

A kalocsni. A poeta ruhaszekrényében nagy ribillió támadt. A cipők között kintinó a forradalom. — Nem tudom, mit kerres köztünk ez a párrászt! — rácsol a fényes lakkcipő. — Ki kell dobn! — mondja rá a sárga cipő. — Ki kell dobn! — hangzik össze vissza. Még a tavalyi lakkcipő is belepáhol, vén, redős képét finortgatva.

— Deputációt küldünk a gazdánkhoz, hogy ezt a paraszt kalocsnit dobja ki innen! — mondja a sárga. Egyszerre csak hatalmas ásitás hangzik. A gazda fölbredt. A cipők elhallgattak. — Regina néni! Milyen idő van odakintun. — Sáros. — Teringettét és a cipőm lyukas! Mit csináljak? — Vegye fel a sárgát. — Ebben a sárban? — A lakkcipőt úgy se veheti fel. — Persze. Hanem tudja mit Regina néni? Adja ki azt a rongy kalocsnit, az majd betakarja a lyukat.

Művészet és irodalom.

A királyi közzönete. „Magyarország Ezredik Éve”. A Szmolény Nándor felső keresk isk. tanár és Liptai Károly hírlapíró által írt „Magyarország Ezredik Éve” c. leíró nagy történelmi munka megjelent első kötetét mértékadó körök a legrokonszenvesebben fogadták. A király a Wlassics Gyula dr. kultuszminiszternek ajánlott művet legkegyelmesebben elfogadta, családi hitbizományi könyvtárába helyezette s a szerzőknek a hazafias műért legmagasabb köszönetét fejezte ki. A kultuszminiszter a hazai összes polgári fiu- és leányiskolák, felső kereskedelmi, felsőbb leányiskolai, elemi felső népiskolai, továbbá tanítói és tanítónőképző és övönőképző intézeti, óvodai tantestületi, illetőleg tanítói könyvtáraknak f. é. július 14-én, 1644. elu. sz. a. kelt magas rendelettel beszerzésre ajánlotta. Budapest fő- és székváros tanácsa már el is rendelte a mű beszerzését az összes közönségi iskolák részére. A történelmi nagy munkát az iskolai s tantestületi könyvtáraknak beszerzésére, mint az ezredik évi ünnepekké egyetlen történelmi forrásművét a legmelegebben ajánljuk. A három kötet előfizetési ára 12 frt. Megrendelhető Endrényi Imre kiadónál Szegeden.

A Magyar Kritika-ból mindössze 7 szám jelent meg, de már e néhány számból is látható, hogy felelős szerkesztője, Benedek Elek s vele a szerkesztői-zottság megbecsülhetetlen szolgálatot tesz az irodalomnak, a mindég objektív, alapos kritikákkal. Munkatársai közt találjuk az irodalom számos kintinőségét, kik szakavatott, magas színvonalon álló bírálatokkal emelik a lap értékét s érdekességét. A legújabb két számban körülbelül ötven tudományos, szépirodalmi és művészeti munkából olvasható alapos bírálat s a kritikusok közt találjuk a következők nevét: Szász Károly, Hegedűs István, Széchy Károly, Endrődi Sándor, Jakab Ödön, Pikler Gyula egyetemi tanár, Fodor Ármán törvényszéki bíró, Katona Lajos, Zlinszky Aladár, Sebesztha Károly, Balassa József, Juba Adolf orvos, Nyári Sándor stb. Minden számban vezérecikk van valamely általános érdeklő irodalmi kérdésről, legutóbb Benedek Elektől A Magyar lélekről s Hegedűs Istvántól Az izlés iskolájáról. Igen érdekes a Helyreigazítások rovata, melyben az irodalmi s egyéb téren észlelt ferdeségeket igazítják helyre, sok szellemmel és erővel. Nagyban emeli a lap becsét az új könyvek pontos jegyzéke. A Magyar Kritika előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadó-bivatalban; Budapest, VII. ker. Wesselényi-utca 31.

„Tanulók Lapja” címen 1893. december végén egy szerény ifjúsági lap indult meg, a mely szakítva az előbbi ifjúsági lapok szablonos irányával, főleg a tanulók iskolai szükségletét tartotta szem előtt. Dr. Rupp Kornél gimnáziumi professzor ebben irodalomtörténeti értekezéseket, politikai fejtegetéseket, földrajzi, történelmi, természetrajzi, költeményeket adott. Irodalmi rovatában az ajánlható ifjúsági munkákról közölt ismertetőket s főleg az iskola életéből adott érdekes híreket, önképzőköri tudósításokat. A szerény lapocska mindinkább tért hódított, nagyobb dimenziókban terjedt s hézagpótló volta miatt a székesfőváros sietett ajánlani összes iskolái, a közökt. miniszterium pedig az egész középiskolai ifjúság számára. Ezt a hetenként 16 oldal terjedelemben megjelenő ifjúsági lapot most, mikor ötödik évfolyamába lép, a Franklin-társulat vette át s úgy kiállítás, mint tartalom tekintetében magasabb irodalmi színvonalra igyekszik emelni. A mutatószámának, mely a napokban jelent meg, tartalmából megemlítjük a következő cikkeket: Ajánlás, írta a szerkesztő dr. Rupp Kornél. — „Megtűtelt” karácsonyi elmélke dr. — A Cynthia hajótöröttje, Verne és Laurie regénye. — Tanács. Gyulai Pál költeménye illusztrálva. — Miért tetszettek a „Regék” Kisfaludy Sándor kortársainak? — A szöke kis Guguboz, Leopold Lajostól. — Hazát kereső bunok, Gaal Mózesétől. — Telegrafozás a tenger alatt. — Fizikai játékok. — Irodalom. — Fejtő kérdések a számtan, földrajz, történet, természetrajz köréből. Van köztük egy latin distichonban feladott kérdés gimnazisták részére. Képrejtvény. Szerkesztői telefon. — A gazdag illusztrációk közül, melyek e számot díszítik, megemlítjük Hirsch Nelli rajzát, Gyulai Pál „Eji látogatás” c. költeményéhez; a másik illusztris kép: Az angyalok kara Madách „Ember tragédiájában”. Van benne egy facsimile is: Arany János kézirata a Toldi szövegéből, az apróbb illusztrációkat nem is említve. — A valóban kintinó ifjúsági lapot ajánljuk a szülők figyelmébe. Előfizetési ára negyedévre 1 frt 20 kr. Mutatószámát a kiadóhivatal (Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.) bárkinnek szívesen küld.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz-és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

6398.

kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Jankovác községben leközzönés folytán tisedésbe jött, előleges havi részletekben kiadandó s évi 300 frt fizetéssel egybekötött közzégi irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom pályázni óhajtokat, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényüket **1898. évi január hó 25. napjáig** hozzám okvetlen nyújtsák be, mert a későbbben érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Bács-Almás, 1898. évi január hó 3. án.

Vojnich Máté,
főszolgabíró.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk a nagyérdemű közzönésig becses tudomására hozni, miszerint üzletünkben legjobb minőségű idei termésű

narancs, citrom és malagaszőlő

kapható a következő áron:

7 darab narancs 10 kr.

7 darab citrom 10 kr.

1 kiló malagaszőlő 90 kr.

Tisztelettel

Engel és Goldstein,

fűszer-, csemege- és rövidáru kereskedők
*—6
ZOMBORBAN.

11163. sz.

kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Földvár községében újonnan rendszerezett II-ik közzégi orvosi állásra pályázatot nyitok.

Javadalmazása: évi fizetés 600 frt és szabályrendeletileg megállapított látogatási díjak.

Felhívom ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **folyó évi február hó 10-ig** benyújtsani el ne mulasszák. Kelt O-Becsén, 1898. január hó 3. án.

Dr. Krutelik,
tb. szolgabíró.

7646. sz.

kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásához tartozó O-Szivac és Uj-Szivac községekből alakult állategészségügyi kört képező ó-szivaci kórallatorvosi állás leközzönés folytán megütrülvén, ezen állásnak betöltése iránt ezennel pályázatot hirdettek. Felhívatnak pályázni óhajtokat, hogy ezen 600 (hatszáz) frt készpénz fizetéssel és a költsézőnösen megállapítandó látogatási díjakkal és huszemle díjjal javadalmazott állásra az 1883. évi I. és 1888. évi VII. t. c. értelmében felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **folyó évi január hó 31-ig** terjessék be.

Zombor, 1898. január 4.

Tárczay,
főszolgabíró.

Meghívó.

A bács-ómorovici takarékpénztár részvénytársaság
folyó évi február hó 14-én délelőtt 10 órakor
az intézet helyiségében

X-ik évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. c. részvényesek az alapszabályok 50. §-ára való hivatkozással ezennel meghívotnak

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések felolvasása.
2. Az 1897-ik évi zárszámadások beterjesztése és ezek alapján a felmentvény megadása.
3. Közgyűlési elnöknek 3 évre leendő választása.
4. A felügyelő-bizottság ugyancsak 3 évre leendő választása.
5. Öt igazgatósági tagnak újból való választása.
6. Netaláni indítványok eltárgyalása.
7. Két jegyzőkönyv hitelesítő választása.

O-Morovica, 1898. évi január hó 10-én.

Bács-ómorovici takarékpénztár r. t.

Neufeld Adolf s. k.,
h. igazgató.

Dembitz Vilmos s. k.,
v. igazgató.

Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit és meghatalmazását az intézetnél letenni, a mikor is erről elismervényt kap, melyben egyszerűsített szavazatának száma is kiteendő.

Vagyon.	Mérleg-számla.	Teher.
Pénztár készpénz készlet	1955 16	Részvénytőke: 1200 drb 50 frt névértékű
Váltókészlet a tárcában	131657 —	" " 30 frttal befizetett részvény
Adósok folyószámlán	265 39	Tartalékalap: rendes
Betétek: Szanisicsi takarékpénztárnál	5000 —	" " külön
Szabadkai takarékpénztár és népbank	4000 —	Takarékbetétek
Leltár: butorok és irodai szerelvényekben	150 —	Hitelezők: Osztrák-magyar bank
		Pesti magyar keresk. bank
		Fel nem vett osztalék
		Átviteli kamatok
		Nyeremény 1897. évben
	143027 55	
		36000 —
		5356 93
		2345 89
		78001 83
		10970 —
		3320 —
		47 65
		1717 11
		5268 09
		143027 55

Tartozik.	Üzleteredmény-számla.	Követel.
Visszleszámitolt kamatok	564 83	Befolyt váltókamatok
Telepítési és jutalékdíjak	24 53	" kezelési díjak
Postadíjak	57 15	
Üzleti költségek	244 57	
Tiszti és szolga fizetések	1500 —	
Kamat és tőkekamatadó	372 37	
Bélyeg és illeték költségek	46 51	
Allami, megyei és közadó	1134 62	
Fizetett lakbér	127 50	
Tőkésített betéti kamatok	3406 90	
Kifizetett	324 —	
Nyeremény 1897. évben	5268 09	
	13071 07	
		11496 60
		1574 47
		13071 07

O-Morovica, 1897. évi december hó 31-én.

Bács-ómorovici takarékpénztár r. t.

Szóci Bálint s. k.,
pénztárnok.

Dembitz Vilmos s. k.,
v. igazgató.

Neufeld Adolf s. k.,
h. igazgató.

O-Morovica, 1898. január hó 8-án tartott felügyelő bizottsági ülésen ezen zárszámadást az általunk megvizsgált és helyesnek talált fő- és segédkönyvek alapján készültnek és azokkal teljesen egybevágóknak találtuk.

A felügyelő-bizottság:

Schadl Ignác s. k.,
felügy. biz. elnök.

Kovács Gyula s. k.,
felügy. biz. jegyző.

Oblath Nándor s. k.,
felügy. biz. tag.

Bergel József s. k.,
felügy. biz. tag.

Kunszabó Antal s. k.,
felügy. biz. tag.

Meghívó.

A jankováci takarékpénztár részvénytársaság
1898. évi február hó 6-án délután 2 órakor
az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg előterjesztése és ennek jóváhagyása, vagy az igazgatóság mint a felügyelő-bizottságnak felmentése és a nyereség felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok 1/3-ának vagyis 5 tagnak s 3 felügyelő-bizottsági tagnak kilépése folytán megüresült állások titkos szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilépők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag megválasztása.

Jankovác, 1898. évi január hó 5-én.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés. 54. §. Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit s meghatalmazásait az intézeti igazgatóságnál letenni, a mikor erről elismervényt kap, melyben egyszerűsített szavazatának száma is kiteendő. A letett részvényekről az igazgatóság által összeállított névjegyzéket — a letett részvényeket — valamint a meghatalmazásokat is a felügyelő-bizottság átvizsgálja tartozik s ennek megtörténtét a közgyűléshez intézendő jelentésében köteles megemlíteni.

Vagyon.	Mérleg-számla 1897. december 31-én.	Teher.
Pénztárkészlet	1622 51	Részvény alaptőke
Értékpapír	7198 —	Tartalék
Váltó	136117 —	Takarékbetét és tőkésített kamat
Kötelezvény	70059 —	Hetibetét
Jelzálog kölcsön	12256 —	Váltóviszleszámitolás
Ingatlan	470 —	Adótartalék
Postatakarékpenztár	132 03	Kamat átmeneti 1898. évre
		Nyeremény
	227854 54	
		50000 —
		20196 —
		116718 64
		2868 08
		25937 19
		250 —
		2900 —
		8984 63
		227854 54

Jankovác, 1898. évi január hó 2-án.

Madzinyi János s. k.,
igazgató.

Dr. Holländer Adolf s. k.,
igazgató.

Lóvy Sándor s. k.,
igazgató.

Madzinyi Géza s. k.,
pénztáros.

Brachfeld Zsigmond s. k.,
könyvelő.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezően és helyesnek találtatott.

Jankovác, 1898. évi január hó 4-én.

Szűcs Lajos s. k.,
felügy. biz. tag.

Kubinszky Pál s. k.,
felügy. biz. tag.

Schöffner József s. k.,
felügy. biz. tag.

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomdájából.

RÁCZ GYÖRGY

Jolánföldi szőlőtelepén és kertészetében Kulán kapható amerikai szőlő fás- és zöldjitrány a következő Rupestris Monticola alanyba ojtott fajokból: Muscat Lunel, Fontenableaut rouge, Tokaj de Jardiús, Burgundi fehér, Leányka, Semilion, Hosszu nyelvű, Madelain augevine és Royal, Cabenet France, Merlot, St-Lorent, Oportó, Kadarka és Kövi dinka. Különböféle Chasselas, muskotály és csemege fajok. Egy éves direkt termő amerikai gyökere szőlővessző, Canada és York Madeira. Továbbá első rendű Riparia Portális és Rupestris Monticola fajtisza egy éves gyökere vessző. A kertészetben 100,000 nagyon szép alma vadonc egy éves, ezre 3 frt; két éves 5 frt; tizezeren felüli vételnél 50 krral olcsóbb; 40,000 két éves körte vadonc, ezre 6 frt, továbbá a legjobb és legellenállóbb élő sövény, Maclura Aurentiaca, melynek levelei selyembogár etetésére nagy használatok, mint az eperfa levelei, egy éves duggyökér csemeték ezre 6 frt, válogatott 8 frt; két éves 12 frt; három éves 16 frt. Végre válogatott fajokból 12 féle két éves alma, körte, kajszin és kifűnő ősz barackfák. Az árak kívánatra közölve lesznek. A vevőket a fajtisza szőlőtelep és a kertészet megsejtelésére tisztelettel meghívja az

6-3

INTÉZŐSEG.

Alkalmazást nyer.

A jegyzői irodában csak némileg jártas fiatal ember azonnal alkalmazást nyer. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Egy segéd

rövidáru és pamut-üzletben, ki a német és szerb nyelvet tökéletesen tudja, azonnal felvétetik

F. Goldstein

2-2 dohánynagyfőzsdéjében, Zimonyban.

Arlejtés.

A bács-novoszelei róm. kath. templom és plébánialak körüli javítási munkálatok 1898. évi január hó 30-án délután 2 órakor fognak a palánkai plébánia-hivatalban tartandó nyilvános arlejtésen kiadni — a főtiszt. érseki hatóság rendeletére. A költségelírászat, mely 7165 frtot tesz és 720 frt bántépénzt követel, a többi föltételekkel együtt a palánkai plébánia-hivatalban bármikor megtekinthetők.

11800. sz.

kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Pacsér községben lemondás folytán megüresedett irnokai állásra pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása a községi pénztárból havi előleges részletekben 300 frt.

Felhívotnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket a Bács-Bodrogh vármegyei 6/1897. szabályrendelet II. fej. 9 ik pontja értelmében és erkölcsi bizonylattal felszerelve hozzám f. évi január hó 30-ig annyival inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Választási hatánap utólag fog kitézteni.

Bács-Topolyán, 1898. évi január hó 8-án.

C s á s z á r,

3-1

főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

Csonopla községében üresedésben levő és havi előleges részletekben a községi pénztárból fizetendő évi 450 frttal javadalmazott néptanítói állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívotnak ennél fogva az ezen állást elnyerni óhajtók, miszerint a megfelelő minősítvényüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a csonoplai r. kath. iskolaszéknél f. évi február hó 10-ig annál inkább nyujtsák be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Csonoplán, 1898. január 11.

Deák Andor,
világi elnök.

Kuts Endre,
egyházi elnök.

11090. sz.

kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Szilbás és Paraga községekből alakított körorvosi kertület lemondás folytán megüresedvén, ezen állásra Szilbás székhelylyel pályázatot hirdetek s felhívom pályázni óhajtókat, hogy kérvényeiket hozzám 1898. évi január hó 30-ig adják be.

A javadalmazás Szilbás község részéről 500 frt, Paraga község részéről 300 frt, nappali látogatási díj 40 kr, éjjeli 80 kr, azonkívül Szilbás községben halott-kémlelésért 20 kr.

Palánka, 1897. évi december hó 30-án.

Hipp Dezső,

2-2

főszolgabíró.

Egész év
Fél év
Negyed
A lap
illető
szerkesztés
a laptul

Egyes sz

Jelen

A nap
zottság a s
1898. évi l

A pénz
immár 20-
s hogy a p
a ház elé.

E két
pénzügyi es
a melyet a
Az államhá
a mértékbe

igények mo
teltek. S a
kifejezésre

hogy Heged
mérével, em
ügyi bizotts

csupán az á
annak minde

szerű bizom
tik a korua
feladatot, ho

anyagi és sz
és kölcsönö
leszszék.

Az áll
egyszerű fö
emelésével

eszközök
az állam
kulturábar

iparkodjék
folytonos ar
vezetben no
mind erőse

Husz
ezt az any
gethetlen r
visszatükrö
mily mérté
dalkodásna
irányt is, a
vetni kell.
óvassék. E
elemévé let
háztartásna
husz eszte

A

E

egy

Két s
dijnoknak s
alkotás és m
muszáj Háb
posztó-kalap
legyen hozzá

Hát ig
a szegény a
találni efélt
miatt, hane
van mondva
szólalattete

Egy k
ki a napokt
is másolható
feleuton se
méltó intelli

Es ha
hasznosítan
több ember
kereste vol
nem egésze
hogy ezuttal
alkalmazott

Mivel
a sirba szá
hagyassanak
szomorura f

Pedig